

prima instanță: O. Cojocaru
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 2ra-560/16

ÎN C H E I E R E

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Pănășescu Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pănășescu Ion împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Pănășescu Ion și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 iulie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 01 aprilie 2015, Pănășescu Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 21 mai 1998, s-a dispus încasarea de la Ciobanu Ion în beneficiul său a sumei de 189743,18 lei.

Indică că ulterior prin hotărîrile Tribunalului Chișinău și a Curții de Apel a RM suma dispusă spre încasare a fost micșorată pînă la 171205 lei.

Afirmă că pe cauza respectivă a fost întocmit și eliberat titlul executoriu cu nr. 2-1058 și pus în executare în cadrul Oficiului de Executare Ciocana al Departamentului de Executare.

Menționează că nu a primit titlul executoriu din care motiv începînd cu anul 2000 s-a adresat de nenumărate ori cu cereri și petiții la organele competente pentru a afla care este soarta acestui document executoriu și cum derulează procedura de executare.

Insistă că documentul executoriu a fost pierdut și ca rezultat al reorganizării sistemului de executare, procedura de executare ce are ca obiect urmărirea de la debitorul Ciobanu Ion în beneficiul creditorului Pănășescu Ion a sumei de 171205 lei și care se află în procedura de executare a Departamentului de Executare Ciocana pînă la

reorganizarea acestuia, nu se atestă ca procedura transmisă și pendinte a unui executor judecătoresc investit în funcție.

Relevă că în urma acțiunilor/inacțiunilor organelor statului a fost nevoit să solicite instanței de judecată eliberarea duplicatului titlului executoriu și repunerea în termen a acestuia.

Sușține că pînă în prezent documentul executoriu ce are ca obiect urmărirea de la debitor Ciobanu Ion în beneficiul său a sumei de 171205 lei nu a fost executat, prin ce se încalcă drepturile sale.

Solicită constatarea faptului încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești nr. 2-1058/98 din 21 mai 1998, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Pănășescu Ion suma de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și prejudiciul material în mărime de 590 422,70 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 iulie 2015, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Pănășescu Ion și menținută hotărîrea primei instanțe.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art. 2 alin. (2), art. 4 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, care reglementează dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și examinarea pricinii și sarcina probațiunii și care indică că repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului. Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Iar, cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că în speță nu a fost constatată încălcarea dreptului la executarea hotărîrii în termen rezonabil, or, durata executării ar fi putut fi redusă dacă Pănășescu Ion ar fi adoptat o atitudine activă și ar fi uzat mai devreme de dreptul de a solicita eliberarea duplicatului titlului executoriu.

La 04 ianuarie 2016, Pănășescu Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerînd-o neîntemeiată.

Afirmă că decizia emisă de instanța de apel absolut nu corespunde materialelor cauzei și este o transcriere a hotărîrii primei instanțe.

Consideră că decizia instanței de apel a fost emisă abuziv, sub impulsul emoțiilor și cel a manipulațiilor preferate de către reprezentanții Ministerului Justiției al RM pe parcursul judecării cauzei.

Insistă că instanțele nu au pătruns în esența materialelor depuse, și adresate practic către toate instanțele responsabile de executarea în termen rezonabil a titlului executoriu pe parcursul a 18 ani de zile.

Mai susține că procesele-verbale ale ședințelor de judecată nu erau anexate la dosar la timp.

Este de părere că decizia adoptată de către instanțele ierarhic inferioare sunt inacceptabile din toate punctele de vedere a legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

După cum se atestă din materialul probator, copia deciziei instanței de apel din 20 octombrie 2015, a fost expedită în adresa recurentului Pănășescu Ion la data de 04 noiembrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1099 (f. d. 143), fiind recepționată de către recurent la 09 noiembrie 2015, fapt confirmat prin ștampila de pe trimiterea poștală (f. d. 152).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 04 ianuarie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pănășescu Ion este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pănășescu Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Pănășescu Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Pănășescu Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Pănășescu Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Gervas